

Sliedrecht bij De Wiel ...

De bocht in de dijk bij De Wiel. Het binnendijkse watertje, niet zo lang geleden in oude luister hersteld, is ontstaan bij een dijkdoorbraak. Eerder was de plas volgestort met huisvuil. In het grote pand aan de linkerkant was ooit het kantoor van de Boerenleenbank gevestigd, de voorloper van de huidige Rabobank.

Van l onzaksie tot bankzaoke

Een hortie geleeje had ik met een paor mense van gevodderde leeftijd een praotjie over vroeger. Aaltijd aerdig om is te kijke hoe 't er vroeger aan toe gong. Neem nou 't geldverkeer en wat er z oaal veraanderd is. 't Is netuurlijk een ope deur d  me toe nog zullevere riksaolders, guldes, kwarties en dubbeltjies hadde en vierkante stuivers en kopere kluite, cente en haalefies. Nog wat  eder hadde me zellefs nog goud geld, tientjies en vijfies. 'k H  me vaoder dikkels hore zegge d  tie wel is een gouwe tientjie in z'n l onzaksie had. Ja, toe kregde de handaarebaaijers van de wurreve en febrieke d'r weekgeld nog uitbetaold in een l onzaksie. As 's zaeterdas de fluit was gegaon, kwam d'n boekhouwer naer buitene met een kissie

waerin de lônzaksies stonge, en dan kreeg iederêên z'n verdiende lôn. We keke gelijk of d'n inhoud klopte met de gewaarekte ure en dan konne me weekaaind gaon houwe. 'k Weet 't nog as d'n dag van gistere wat een daaining d'r ontstong toe d'r veraanderinge gonge komme in de menier van lônbetaoling. Eerstes gonge me van week- naer maondlôn. D'r wier een overgangsregeling getroffe om die klap op te vange. Wat ok meraokels ingrijpend was, we kreges 't nie meer contant in onze hande. We mosse aallemael voor een bankrekening zurrege. Nou doche wij dat allêên rijke schobbers wat met een bank hadde. Wij gonge hôôguit naer 't postketoor om wat op ons spaorboeksie te zette. Mor we wiere lieverlee voor vol aangezien en mosse aallemael een rekening opene. Dat êên en aander onderwaarep van gesprek was op de wurref spreekst host van aages. 't Was een onderwaarep waer me gêên kaes van hadde gegete. Welleke bank 't beste was en de betrouwbaarste, en hoe krijg ie uitaaindelijk je cente in hande? We mosse naer de bank om ons zuur verdiende geldtjie op te haole. En wat te denke van de moeders, die mosse goed uitkijke omdà ze d'n hêêle maand met 't geld rond mosse zien te komme. We kanne 't ons nou bekant nie meer voorstelle wat deuze veraanderinge teweeg broche. Wat toe een hêêle cultuurschok was voor de gewone man, is vindaeg de gewoonste zaak van de wêreld. Iederêên, van grôôt naer klaain het een lônpende rekening bij een bank en we pinne met 't grôôtste gemak zô'n bietjie aalles. Ok bankiere baarege mense viao internet of 't de gewoonste zaak van de wêreld is om elektronisch te betaole. Omdat dà nie aaltijd zô gewist is en omdatte me zô meraokels gaauw vergete schrijf ik dut verhaoltjie. 't Zou fijn weze as ok de jongere ginneraosies dut is zouwe wille leze.

Jan van der Vlies

